

dette Spørgsmaal kunde jeg have ønsket, at man var gaaet den Vej, som Kommissionen først tænkte paa at gaa, hvilket fremgaar af de Skrivelser, der sendte til Ministeriet, nemlig at Staden købte hele Øen og skaffede sig Indtægt ved at bortforpagte Græsningsretten og andre Værdier. Der er vist ogsaa andre Fordele forbundet med at være Besidder af Saltholmen. I hvert Fald viser de Regnskaber, som er trykte i Betænkningen, Saltholms-Bestyrelsens Regnskaber, at der ogsaa er andre Værdier end Græsningsretten. Jeg er for saa vidt glad ved, at Venstres Ordfører stillede Nedsættelse af Udvalg i Udsigt til eventuel Undersøgelse af, om der ikke var Mulighed for, at Staten paa nærværende Tidspunkt overtog hele Øen og ordnede Forholdene. Jeg tror, det vilde være den bedste Ordning for Fremtiden. Det, der er naaet, er aabenbart bedre end det, der bestaar, men jeg synes, at den foreslaaede Ordning har sine Mangler. Men, som jeg begyndte med at sige: jeg er glad ved, at den højtærede Indenrigsminister har gjort Skridt til, at Forholdene kan blive ordnet derude. Og kan vi ikke blive enige om, at f. Eks. Staten skal købe Øen, eller om væsentlige Ændringer i Lovforslaget vedrørende de kommunale Forhold, hilser jeg det alligevel som et stort Fremskridt, om vi kunde enes om det foreliggende Lovforslag, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale, at vi gaar ind paa en Ordning paa dette Omraade, eventuelt at vi gennemfører Lovforslaget, saaledes som det foreligger.

Alfred Christensen: Adskillige Københavnerne med K, B, N, Ø o. s. v. har aldrig været paa Christianshavn og end mindre længere ude paa Amager, skønt Amager er et af de interessanteste Steder i hele Danmark med mange gammeldags Levninger. Kom en Fastelavnsmandag ud i den gamle Hollænderby, som altid hævder at være noget for sig — De maa endelig ikke forveksle en Mand fra Sundbyerne med en Mand fra Hollænderbyen! Der findes Eliten, Efterkommere af de gamle Hollændere, som holder Traditionen højt og slaar Katten af Tønden: Ridende i fantastiske Dragter paa deres smækfede Amagerheste slaar de til Tønden, som er hængt op i et Tov tværs over Gaden midt inde i St. Magleby. Det er udmærket raske Karle, som dog sidder bedre fast paa Hesten om Morgen end hen paa Eftermiddagen, idet der er Beværtningspligt for Egnens Beboere, hvor de unge Karle rider hen og i Naturalier faar Fun-

damentet for Aftenens Gilde. Tag derfra ud til Dragør Dragør er efter min Mening det eneste Sted af nogen naturlig Skønhed paa Amager. Det er en gammeldags By med en gammeldags Havn. De kan bilde Dem ind, naar De sidder nede ved Havnen — i alt Fald som den var for nogle Aar siden —, at den er, ligesom da vore Kanonbaade i det 19de Aarhundredes Begyndelse laa dernede og kævledes med Englænderne og prøvede at snappe Priser ud af deres Konvojer. Dragør er en By, der lever af Søfart, Væveri og Gæs. Endnu da jeg begyndte at gaa i Skole, var Skibsfarten her i Danmark fordelt saaledes, at København havde den største Handelsflaade, dernæst Flensborg, saa Fanø, Svendborg og Dragør. Dragør havde endnu i min Ungdom en stor Flaade, som efterhaanden er gaaet her til København. Den har ogsaa haft mange kuriøse Ting. Jeg mindes en Afgift, som først er blevet ophævet i den Tid, jeg har været Rigsdagsmand, nemlig Udførselstold paa Piger. Ja, det lyder mærkeligt, men der bestod virkelig en Afgift af ca. 6 Rigsdaler, som Udensognskarle, fra Taarnby eller Sundby, skulde betale for at faa Lov til at gifte sig med en Dragørpige og føre hende ud af Byen. Denne Afgift er faldet bort, men jeg har ikke hørt, at det i nogen Retning har fremmet Samkvemmet mellem de forskellige Dele af Øen; de holder sig fra hinanden.

Men er der saaledes mange Københavnerne, der ikke har været ude paa Amager, er der heller ikke ret mange Københavnerne, der har været paa Saltholmen. Det er et Sted, hvor ens Vej falder forbi, naar man sejler til Malmø eller Syd paa ned gennem Drogden, men meget faa kommer i Land paa Saltholmen. Det er faldet i min Lod nogle Gange i mit Liv at være ovre paa Saltholmen. Sidst har jeg været der med den Kommission, som har arbejdet med Sagen; vi skulde ud paa Aastedsforretning med tilhørende Frokost hos Sergenten eller paa Holmegaard ovre paa Holmen. I tidligere Tid kunde man komme til Saltholmen, naar man tog ud til Kastrup og var gode Venner med Føreren af Postbaaden, som 2 Gange om Ugen bragte Proviant og Nyheder til Befolkningen, der er ganske faatallig; eller hvis man kom der om Foraaet eller om Efteraaet, naar Kreaturerne skulde føres over, kunde der blive Plads til en, hvis man da ikke var alt for stort et Hoved — i den store flade Pram, der sejlede lige over til en Landgangsbro